

Костова долап – Ич., ЮЗ 0,8, някогашна тепавица (*долап*) по р. *Луда Камчия*, по ЛИ *Коста*.

Кѡстова чешмà – Сл., СЗ 6,5, чешма в планината. По ЛИ.

Костѹрковец – Сл., СЗ 8, гориста местност.

Костѹрков кладенец – Тв., С 5, по Пр.И.

Кѡсюва чешмйчка – Гав., И 2, правена от дядо *Косю*.

Котарàна – Рак., поляна с дълбок кладенец, нар. етимология – от *котел* – кладенец дълбок като *котел*.

Кѡтленски път – Сл., СИ, старият път за с. Ичера и гр. *Котел*, близо до сегашното шосе. ДИ: *Ичеренски път*.

Кѡтов вир – Тв., С., в Балкана (Стоянов 2007: 257).

Котуклий – Ков., неуст., от търг за нива, вер. вариант на *Кютюклий* от *кютюк* ‘пън’.

Котюклий олѹ – Круш., ЮИ, стар път за м. *Коренището*, от тур. *Кютюк-ли йолу* ‘пътят за Кютюклюка (*Коренището*).

Коѹк кая – Гр., СИ 5, скали, от т. *kovuk* ‘кух’ и *кая* ‘скала, камък’.

Коулѹча – Зап., ЮЗ 1, пасища, сега залети от яз. „Жребчево”.

Кѡчин алѣг – ГЧ., З 4,5, сега борова гора, името е свързано с *кочина* (свинарник) и *лѣг* (падина).

Кочиянлѣка – ГЧ, СЗ 4, планинска местност.

Кошàрица – Коз., СЗ 4, планинска местност, в която имало *кошара*.

Кошѹ алàн – Сб., неуст., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Кошѹ корйя – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Кошѹ кърѣ – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Кѡюва бук – Шив., СЗ 4,2, от ЛИ.

Коюв дол – Ич., СЗ 3,5, от ЛИ.

Кѡюви колийби – Ич., СЗ 3,4. ДИ: *Койови колиби*.

Кѡювското – Из., СИ 1.

Краев трап – Ич., З 2, ниско място в западния край на с. Ичера.

Краен дол – Зл.в., ЮЗ 1,5, най-източният от трите дола, които дават началото на *Юч дерѣ* (‘троен дол’).

Край Караагàч – Ст.с., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Край Керханàта – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1884 г.

Крайната чешмà – Кер., ЮИ 0,4, *чешма* в източния край на селището, откъдето е и името.

Крайните лозя – Г.Ал., З 3, най-западните лозя на с. Горно Александрово до землището на с. Трапоклово.

Краиния Боз байр, Краиния байр – Кер., ЮИ 1,6, хълм, разположен най-западно от трите възвишения южно от град Кермен.

Край нѡвите лозя – Ст.с., 3 обраб. Земя край новозасадени лозя.

Край рекàта – 1. Ор., С, обраб. Земя край р. *Блягорница*, от рум. вл. за нива през 1884 г.; 2. Тв., Ю, обраб. земи край р. *Твърдишка*, от рум. вл. за нива от 1884 г.